

درس سوم:

طبقه‌بندی موضوع

سپس گویدی یا نشانه اولیه که داشت
چند قسمی ممکن حاصل کرده و هدایت
روی توجه خواست

گروه کمپینات متفاوت اطلاعیه

گروه لحنی کارکرد مثبت یا منفی

منفی

گروه سویزی پوشش افزایش

پوشش منفی

گروه چشم اموز

اعجاب از این که

تو شنید گفت

کمک کردن
یعنی از راه
اسال و مسأله
یک مجموعه
هزار سوال
کلیه این
ماسنی

معلم، کلمه «مدرسه» را روی تخته کلاس نوشت و گفت: «در درس گذشته آموختیم که یکی از بخش‌های اصلی نوشته، موضوع آن است. اکنون اگر موضوع نوشته‌ما، «مدرسه» باشد و مابخواهیم درباره آن چیزی بنویسیم، بهتر است، نخست، خوب به آن موضوع، بیندیشیم و با مشورت یکدیگر، آن را به بخش‌ها و اجزای کوچک‌تر تقسیم یا طبقه‌بندی کنیم.» سپس گروه‌های دانش‌آموزان، سرگرم گفت و گو شدند.

چند دقیقه بعد معلم، حاصل کار گروه‌ها را به این صورت، روی تخته نوشت:

- گروه یکم: بهداشت، نظام و انبساط مدرسه.
- گروه دوم: ساختمان، کلاس‌ها، آزمایشگاه، کتابخانه، فروشگاه مدرسه.
- گروه سوم: زمین ورزش، ابزار ورزشی، مسابقات فرهنگی - ورزشی مدرسه.
- گروه چهارم: دانش‌آموزان، معلمان، مدیر و معاونان مدرسه.

معلم، پس از اینکه نظرات طبقه‌بندی شده گروه‌ها را نوشت، گفت: دوستان خوب من، اگر بخواهیم یکباره وزنه‌ای بزرگ را برداریم، به آسانی نمی‌توانیم این کار را انجام دهیم و شاید نیروی زیادی از دست بدھیم و کاری صورت نگیرد. در این گونه موقعیت‌ها، اولین گام این است که آن وزنه بزرگ را به پاره‌های کوچک‌تری قسمت کیم تا بار ما سبک‌تر شود.

یکی از نقشه‌های نوشتن و طبقه‌بندی ذهنی، این است که یک موضوع کلی را به موضوع‌های خُردتری تقسیم کنیم؛ یعنی آن را کوچک و محدود سازیم تا طبقه‌بندی و نوشتن، آسان‌تر صورت پذیرد؛ مثلاً اگر قرار باشد، درباره «مدرسه» که یک موضوع بسیار کلی است، انشایی بنویسیم، نخست، موضوع «مدرسه» را به

ریز موضوع‌ها تقسیم و طبقه‌بندی می‌کنیم؛ این کار به نظم فکری ما یاری می‌رساند.
در نتیجه کار نوشتمن برای ما ساده می‌شود.

◆ در نمودار زیر، ساختمان یک نوشتمن با موضوع کلی و موضوع‌های کوچک
شده، دیده می‌شود:

◆ اکنون نوشتۀ زیر را بخوانید و به طبقه‌بندی اجزای آن، توجه کنید:

◆ مدرسه سال

سال برای هر کس یک معنا دارد. سال برای من مثل یک روز درسی در مدرسه است. یک روز درسی که چهار زنگ و چهار معلم دارد. زنگ اول، خانم بهار با چادری گل گلی و پیراهنی سبز و روسربی قرمز به کلاس می‌آید. خانم بهار حرف‌های تازه‌ای می‌زند. روی تخته طبیعت، نقاشی می‌کشد. به هر شاگردی که وارد کلاس می‌شود، گل تعارف می‌کند. با گجشکان آواز می‌خواند، با درختان کف می‌زند. با رودخانه همراهی می‌کند. کلاس خانم بهار، اصلاً کلاس خشکی نیست.

زنگ دوم، آقای تابستان، کلاس را بالحنی گرم شروع می‌کند. او مرد بسیار خون گرمی است. زبان شیرینی دارد و با همه گرم می‌گیرد. آقای تابستان، موقع درس دادن، شوخی‌های خوشمزه‌ای می‌کند و بچه‌ها را حسابی می‌خنداند. آقای تابستان خیلی هم مهربان است. بچه‌ها را در سایه خود پناه می‌دهد و میوه‌هایش را به آنها، می‌بخشد. خلاصه، طعم درس‌های آقای تابستان تا مدت‌ها زیر زبان ما می‌ماند.

زنگ سوم، زنگ شعر است. آقای پاییز که خودش شاعر است با کوله‌باری از شعر و خاطره به کلاس می‌آید. البته او یک نقاش هم هست. خودش برای شعرهایش نقاشی می‌کشد. تمام رنگ‌هایی که او در نقاشی‌هایش به کار می‌گیرد، شاعرانه هستند. رنگ سرخ، زرد، قهوه‌ای، نارنجی، طلایی و ... پاییز، معلمی خوب و دوست داشتنی است.

زنگ آخر، خانم زمستان به کلاس می‌آید و جای آقای پاییز را می‌گیرد. تابلوی زرد پاییز را پاک و با گچ سفید، همه جارا سفید پوش می‌کند. اگر چه، زنگ آخر است و بچه‌ها خسته‌اند و بعضی هم احساس خواب آلودگی دارند؛ اما خانم زمستان آن قدر قشنگ درس می‌دهد که بچه‌ها خستگی و خواب را از یاد می‌برند و با خانم زمستان، هم بازی می‌شوند. درس‌ها و مشق‌های خانم زمستان سرد و سنگین است؛ اما نوید بخش بهاری سرسبز است و بچه‌ها را در سختی‌ها پرورش می‌دهد.

زنگ آخر که می‌خورد، مدرسه سال، در سکوتی نشاط انگیز به انتظار می‌نشینند. خانم بهار آرام آرام از راه می‌رسد، کلاس را تحويل می‌گیرد و همه چیز دوباره شروع می‌شود، این مدرسه، هیچ گاه تعطیلی ندارد.

◆ مؤلفان

موضوع

بند مقدمه

بندهای بدنہ

با موضوع:
بهار

۱

با موضوع:
تابستان

۲

با موضوع:
پاییز

۳

با موضوع:
زمستان

۴

بند نتیجه

فعالیت‌های نگارشی

نوشتهٔ زیر را بخوانید و موضوع کلی و ریز موضوع‌های آن را با رسم نمودار نشان دهید.

در دنیا عجایب و شگفتی‌های زیادی وجود دارد. یکی از شگفتی‌های جهان خلقت، جانوران هستند. جانوران، گونه‌های مختلفی دارند.

پرندگان، جانورانی هستند که پرواز می‌کنند. پر و بال برای پرندگان، مهم‌ترین عضو است. پرها اگرچه ظریف‌اند، قوی نیز هستند. پر و بال پرندگان که در زمان پرواز، گسترده می‌شوند، در زمان سرما، لحافی گرم و پوشش‌ده و در وقت خطر سپری برای مخفی شدن پرندگان، مثل تیر پرواز می‌کنند. بعضی دیگر به راحتی تغییر جهت می‌دهند و عده‌ای نیز در آب، شیرجه می‌زنند. شتر مرغ، بزرگ‌ترین پرنده است و نمی‌تواند پرواز کند و مرغ مگس خوار به اندازه سر انگشت است و کوچک‌ترین پرنده جهان است.

خرنده‌گان هم موجودات عجیبی هستند. آنها به روی زمین می‌خرند. بدنشان فلس دارد و معمولاً تخم می‌گذارند. بزرگ‌ترین خزنده، «تمساح»، به طول هفت متر و کوچک‌ترین آنها، مارمولک خانگی است که تنها ۱۸ میلی‌متر طول دارد.

آبزیان، به جای زندگی در خشکی، در آب زندگی می‌کنند. آنها به جای شُش، آبشش دارند؛ به همین خاطر می‌توانند در زیر آب نفس بکشنند. ماهی‌ها یکی از انواع این آبزیان هستند.

دوزیستان، جانورانی هستند که قادرند هم در آب و هم در خشکی زندگی کنند. آنها در نوزادی ابتدا آبشش دارند؛ اما به تدریج با رشد کردن، صاحب یک جفت شُش می‌شوند و در خشکی، نفس می‌کشند.

این گونه‌گونی و شگفتی خلقت جانوران، یکی از نشانه‌های قدرت خداوند است و برای ما درس‌ها و حکمت‌های زیادی دارد.

◆ مؤلفان

با استفاده از روش طبقه‌بندی کردن موضوع، متنی با یکی از موضوع‌های زیر بنویسید.

◆ کلاح ◆ عینک ◆ خانه ◆

موضوع:

This section contains a large, light blue rectangular frame with a thin black border, designed for writing. The frame has a decorative scalloped edge on its left side and a decorative floral ornament at its bottom center. The entire frame is set against a background featuring two crows in profile, facing each other. The crows have dark blue feathers on their wings and tails, and white feathers on their bodies. The background is a soft, out-of-focus green and blue.

نوشته‌هایی را که در کلاس، خوانده شد؛ بر پایه سنجه‌های زیر، بررسی و نقد کنید. ◆◆◆

سنجه‌های ارزیابی :

پیش‌نویسی

طبقه‌بندی کردن موضوع نوشته

رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (مقدمه، بدنه و نتیجه)

پیراسته‌نویسی (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی،

توجه به درست‌نویسی، حاشیه‌گذاری)

شیوه خواندن

نتیجه بررسی و داوری :

درست‌نویسی

- ◆ الف) من و حسن به کتابخانه عمومی شهر رفتیم و یک ساعت در آنجا مطالعه کردیم. روز بعد، من با معلم و دانش‌آموزان، به کتابخانه عمومی رفتیم.
- ◆ ب) من و حسن به کتابخانه عمومی شهر رفتیم و یک ساعت در آنجا مطالعه کردم. روز بعد، من با معلم و دانش‌آموزان، به کتابخانه عمومی رفتیم.
جمله الف درست است.

- برای «نهاد مفرد»، فعل به صورت «مفرد» آید: من به مدرسه رفتیم.
- برای «نهاد جمع» فعل به صورت «جمع» می‌آید (ما به مدرسه رفتیم)
- برای «نهاد مفردی که همراه شخص دیگری» باشد و بین آنها «و» باید، فعل به صورت «جمع» می‌آید: من و حسن به مدرسه رفتیم.
- برای «نهاد مفردی که همراه شخص دیگری باشد» و بین آنها «با» باید، فعل با کلمه قبل از «با» همانهنج است: من با حسن به مدرسه رفتیم؛ ما با حسن به مدرسه رفتیم؛ من با دانش‌آموزان به مدرسه، رفتیم؛ دانش‌آموزان با من به مدرسه آمدند.

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

◆ پروانه، در میان گل‌ها چرخیدند؟

.....
.....
.....

◆ ملکه با زنبورهای عسل به سمت باغ گل‌ها، پرواز کردند.

.....
.....
.....

◆ دانش‌آموز و معلم، در کلاس مهارت‌های نوشتاری، می‌نوشت.

مثل نویسی

نوشتۀ زیر را بخوانید، اصل ضربالمثل را با شکل
گسترش یافته آن مقایسه کنید.

ضرب المثل: «**یک دست، صد اندازد**»

بازآفرینی مثل

صاحب خانه، همزمانش را برد توی یک اتاق و گفت: «شماها اینجا
راحت ترید».

یک نفر از آنها آواز می خواند و بقیه دست می زدند. صاحب خانه، هر
چند وقت یکبار، به جمع آنها سر می زد و برایشان چای و شیرینی می آورد.
مردی گوشۀ اتاق، کنار حاج داود نشسته بود و به در و دیوار نگاه می کرد.
صاحب خانه، توی اتاق سرکشید و چشمش به مرد ساكت افتاد و به او گفت:
«اخوی، اگه با ما قهری، چرا او مدنی عروسی پسرم؟»
همه برگشتند و به مرد ساكت نگاه کردند. حاج داود گفت: «از همزمان
قدیمه».

صاحب خانه، گفت: «خیلی خوش اومدن؛ اما اینجا که دیگه جبهه نیست،
اینجا عروسی پسرمنه، اگه دست نزنید و شاد نباشد ناراحت می شم». مرد ساكت از جایش بلند شد و گفت: «خیلی دلم می خواست دست بزنم؛
ولی حیف که: یه دست صدا نداره!»
همه به آستین چپ مرد که آویزان بود، نگاه کردند.

◆ **مهمان‌هایی با کفشهای لنگه به لنگه**

اکنون، ضرب المثل زیر را گسترش دهید.

ضرب المثل: «هر که با مش بیش، بر فرش بیشتر»

بازآفرینی مَثَل

